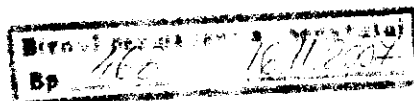




GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2290
02/12/2007



Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind protecția copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate*, inițiată de domnul deputat independent Nati Meir (Bp. 468/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are drept scop instituirea unor măsuri de protecție a copiilor ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate.

Astfel, potrivit art. 13, cetățenii români care au copii minori în îngrijire și doresc obținerea unui contract de muncă în străinătate au obligația de a notifica serviciilor publice de asistență socială (SPAS)/primăriei de domiciliu intenția de a pleca la muncă în străinătate, precum și nominalizarea persoanei în întreținerea și îngrijirea căreia vor rămâne copiii.

Conform art. 14, cetățenii români care au obținut un contract legal de muncă în străinătate, la plecarea din țară au obligația să accepte plata lunară a unei taxe de 5% din salariul obținut în străinătate, plătită către SPAS, beneficiar fiind copilul minor și care reprezintă contribuția lor în situația în care se constată de către SPAS că acesta are nevoie de ajutor.

SPAS, persoanele cu atribuții de asistență socială din aparatul propriu al consiliilor locale comunale din unitatea administrativ-teritorială unde se află copilul, precum și direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului de la nivelul sectoarelor municipiului București vor avea obligația asigurării unor acțiuni de informare la nivelul comunității în ceea ce privește posibilitățile legale de care pot dispune părinții care pleacă la muncă în străinătate, în vederea asigurării protecției fizice și juridice a copiilor care urmează să rămână în țară.

II. Propuneri și observații

1. La elaborarea propunerii legislative, inițiatorii nu au avut în vedere dispozițiile art. 15 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, potrivit cărora „În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări (...) în două sau mai multe acte normative”.

Astfel, unele articole din prezenta propunere legislativă reiau articole din *Ordinul secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului nr. 219/2006 privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate* (de exemplu, art. 5 și art. 12 transpun dispozițiile art. 2 și art. 9 din Ordin).

2. Precizăm că, în baza prevederilor *Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, ANPDC finanțează programul de interes național „Dezvoltarea rețelei serviciilor sociale comunitare pentru copil și familie și susținerea familiilor aflate în criză în vederea prevenirii separării copilului de familia sa”, având ca obiective promovarea dreptului copilului de a fi îngrijit în familia sa și/sau în familia extinsă și prevenirea neglijării copilului ai cărui părinți sunt plecați la muncă în străinătate și păstrarea relațiilor cu familia.

Față de acest aspect, considerăm că promovarea unei prevederi privind protecția copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate s-ar putea realiza prin amendarea legislației actuale.

3. La **art. 3 alin. (1)** se prevede că Serviciile Publice de Asistență Socială se află în subordinea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului (ANPDC) din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse (MMFES).

ANPDC funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea MMFES, neavând structuri subordonate în teritoriu.

Serviciile publice de asistență socială sunt înființate în baza art. 32 și art. 33 din *Legea nr. 47/2006 privind sistemul național de asistență socială* în subordinea consiliilor județene la nivel de direcție generală și a consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și comunelor la nivel de direcție sau, după caz, de serviciu.

Prin **art. 3 alin. (1) și alin. (4)** sunt introduse prevederi ce sunt în contradicție cu prevederile art. 32 și art. 33 din *Legea nr. 47/2006*, precum și cu prevederile legale privind descentralizarea responsabilităților din domeniul asistenței sociale către autoritățile administrației publice locale așa cum se stipulează în *Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală, republicată*, și în *Legea descentralizării nr. 195/2006*.

4. Prevederile **art. 6-8** din inițiativa legislativă se regăsesc la art. 33 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 47/2006* coroborat cu prevederile din *Cap. 5 – Procedura de acordare a serviciilor sociale din Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale*.

5. Propunerea legislativă introduce obligația cetățenilor români care au copii minori în îngrijire și doresc obținerea unui contract de muncă în străinătate, de a notifica serviciul de asistență socială de la primăria de domiciliu asupra intenției de a pleca la muncă în străinătate, precum și nominalizarea persoanei în întreținerea și îngrijirea căreia vor rămâne copiii (**art. 13**).

Precizăm că prin *Hotărârea Guvernului nr. 683/2006 pentru completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001*, s-a introdus prevederea prin care se solicită „dovada emisă de Serviciul Public pentru Asistență Socială/primar din care să rezulte că părinții/părintele solicitanți/solicitant de locuri de muncă în străinătate au/a notificat acestora intenția de a lucra în străinătate”.

6. Obligația pentru cetățenii români care au obținut un contract de muncă în străinătate să accepte plata lunară a unei taxe de 5% din salariul obținut, reprezentând contribuția lor pentru îngrijirea copilului, atunci când se constată că acesta are nevoie de ajutor, propusă la **art. 14**, nu poate fi introdusă, întrucât obligația părinților pentru întreținerea copilului este deja

reglementată de Codul Familiei, copilul având în permanență nevoie de ajutor și susținere până la majorat.

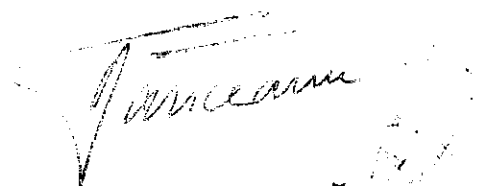
De asemenea, precizăm că nu există nicio prevedere referitoare la modul concret în care această taxă va fi încasată (transfer bancar, reținere de către angajator, etc.), dacă va exista un cont comun sau conturi nominale pentru fiecare copil. Nu este, de asemenea, prevăzută situația în care sunt mai mulți copii, dacă în acest caz cuantumul taxei se va majora sau va rămâne același. În plus, există mulți cetățeni români care lucrează în străinătate fără contract de muncă și de cele mai multe ori copiii ce au nevoie de sprijin provin din aceste familii.

Totodată, conform art. 75 paragraful 2 din *Regulamentul Consiliului European nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială lucrătorilor salariați, lucrătorilor independenți și membrilor familiilor lor care se deplasează în interiorul Comunității*, prestațiile familiale pot fi plătite direct persoanei care are efectiv în grijă membrii familiei lucrătorului migrant, la cererea și prin intermediul instituțiilor de la locul de reședință al acestora.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,



Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**
Președintele Senatului